

TEDEN VZGOJE 2024

1. 9. 2024 do 7. 9. 2024

Društvo
katoliških
pedagogov
Slovenije

v sodelovanju s

Komisijo
za šolstvo
pri SŠK

in

Slovenskim
katehetskim
uradom

BLAGOSLOV ŠOLSKIH TORB IN ŠOLSKEGA LETA

Nebeški Oče, prosimo te, blago + slovi šolske torbe,
učence, ki jih bodo nosili in se vse leto marljivo učili.

Blago + slovi vzgojitelje, učitelje, katehete in starše,
ki se trudijo za napredek in razvoj učencev.

Naj vsi spoštujejo drug drugega in vedno bolj spoznavajo

Tvojo veličino, lepoto, modrost, dobroto in ljubezen.

Naj živijo srečno in polno življenje. Po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

MOLITEV V PRIPRAVI NA JUBILEJNO LETO IN V NJEM

Nebeški Oče, vera, ki si nam jo dal v tvojem Sinu Jezusu Kristusu,
našem bratu, in plamen ljubezni, ki ga je Sveti Duh izlil v naša srca,
naj v nas prebujata blagoslovljeno upanje v prihod tvojega kraljestva.

Naj nas tvoja milost preobrazi, da bomo marljivo gojili seme evangelija,
ki bo prekvasilo človeštvo in ves svet, ko zaupno pričakujemo novo nebo in novo zemljo,
na kateri bodo premagane sile zla in se bo za vselej razodela tvoja slava.

Naj milost jubileja v nas, romarjih upanja,
oživlja hrepenenje po nebeških dobrinah

in na ves svet izliva veselje in mir našega Odrešenika.

Tebi, blagoslovljeni in večni Bog, bodi hvala in slava na veke vekov.

Amen.

Romarji upanja

V letošnji Teden vzgoje, ki ga Društvo katoliških pedagogov Slovenije (DKPS) tudi letos pripravlja v sodelovanju s Slovenskim katehetskim uradom (SKU), vstopamo kot romarji upanja. Teden vzgoje že sedmo leto poudarja duhovno raven, ki jo pogrešamo v naših učilnicah, saj ravno ta daje smisel mladostnikom. Teden vzgoje pa bo tudi duhovna uvertura jubilejnega svetega leta 2025, ki ga bo obhajala katoliška Cerkev in na katerega se molitveno pripravljamo že leta 2024, saj ga je papež Frančišek razglasil za leto molitve. Pripravimo se torej z molitvijo, da bo sveto leto za nas in vso Cerkev obrodilo obilo duhovnih sadov.

Jubilejno leto ima svoj izvor v svetopisemskem izročilu, po katerem so Judje po Božjem izročilu vsako 50. leto praznovali kot sveto leto, leto posebnih Božjih milosti. Papeži so v zgodovini Cerkve prepoznali v tem znamenju priložnost za močnejšo duhovno izkušnjo in tako redna jubilejna leta praznujemo na 25 let. Papež Frančišek je v svojem pismu O jubilejnem letu, kardinalu Fisichelli, predsedniku Papeškega sveta za novo evangelizacijo, zapisal:

*»Ohraniti moramo plamen upanja, ki nam je bil podarjen, in storiti vse, da bi vsi ponovno pridobili moč in gotovost ter zrl v prihodnost z odprtim umom, zaupljivim srcem in daljnovidnim razumom. Prihajajoči jubilej bo zelo koristen pri ustvarjanju ozračja upanja in zaupanja kot znamenje ponovnega preporeka, katerega nujnost čutimo vsi. Zato sem zanj izbral vodilo, ki se glasi **Romarji upanja.**«¹*

V buli ob sklicu rednega jubilejnega leta papež zapiše še bolj pomenljive besede, ki so pomembne za vse, ki smo vpeti v vzgojno-izobraževalne procese:

»Vsi upajo. V srcu vsakega človeka je shranjeno upanje kot želja in pričakovanje dobrega, klub temu da ne ve, kaj bo prinesel s seboj jutri. Nepredvidljivost prihodnosti pa vendar poraja včasih nasprotujoča si občutja: od zaupanja do strahu, od vedrine do pobitosti, od gotovosti do dvoma. Pogosto srečamo obupane ljudi, ki na prihodnost gledajo z dvomom in črnogledostjo, kot da jim nič ne more ponuditi sreče. Naj bo Jubilej za vse priložnost za poživitev upanja.«²

Da, v srcu vsakega človeka živi upanje. In vsi se srečujemo, da nas zajamejo občutki strahu, potrtosti, dvoma, ki izpodrinejo zaupanje, vedrino in gotovost. To velja tako za vodstvene in druge delavce, ki občutke strahu, potrtosti in dvoma začitijo pri načrtovanju in udejanjanju šolskega leta, za vse pedagoge, ki se iz leta v leto soočajo z vedno večjimi organizacijskimi, vzgojnimi, moralnimi in tudi življenjskimi vprašanji, kot za vse mlade, otroke, šolarje, dijake in študente, ki vstopajo v vedno bolj razvrednoten svet, brez konkretnih in tehtnih vsebin, pod vplivom vedno bolj silovitih različnih dražljajev iz okolja.

Tudi zaradi vsega naštetega vstopamo v to šolsko leto kot romarji upanja. Romarji, ki v skupni hoji z vsemi, s katerimi se srečujemo, prinašamo zaupanje, vedrino in gotovost. Neki ravnatelj osnovne šole, ki ni veren, je nekoč na nekem srečanju izrazil misel, da rad zaposli koga, ki je dejaven v Cerkvi, saj je navadno to zanesljiv človek. Naj nas v tem šolskem letu sodelavci, učenci in njihovi starši prepoznajo kot romarje upanja, ki ga prinašamo v vedno bolj nezaupljivi svet.

Gradivo Tedna vzgoje so pripravili pedagogi, ki so člani DKPS- območne skupnosti sv. Hieronima iz Postojne, koprski škof msgr. Jurij Bizjak in SKU. Vsi prinašajo misel upanja. Tudi prošnje, ki bodo oplemenitile marsikatero bogoslužje v Tednu vzgoje, so uglasene na to, da se po eni strani spomnimo vseh vpletenih v vzgojo in izobraževanje, po drugi strani pa so povezane s svetim letom. Na začetku sta še blagoslov šolskih torb in šolskega leta ter molitev za blagoslov jubilejnega leta, kar prav tako lahko vključite v bogoslužje.

»Že sedaj se pustimo pritegniti upanju in dovolimo, da po nas postane nalezljivo za tiste, ki si ga želijo,«³ pravi papež Frančišek v svoji buli. Bodimo torej romarji upanja!

Matevž Vidmar, podpredsednik DKPS in koordinator Tedna vzgoje

¹Vir: <https://katoliska-cerkev.si/priprava-na-jubilejno-leto-2025>

²Vir: <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2024-05/papez-francisek-spes-non-confundit-bula-sklica-rednega-jubilej.html>

³pr. t.

Nedelja, 1. 9. 2024

V upanju se veselite (Rim 12,12)

Rešeni smo, vendar ne dokončno: rešeni smo v upanje in naša rešitev je v upanju! (Rim 12,12). Zato si kličemo v spomin pesem romarja, ki se odpravlja na romanje v Jeruzalem, in pravi: 'Veselil sem se, ko so mi govorili: v Jeruzalem gremo! Naše noge pa so stale že pred tvojimi vrati, Jeruzalem!' (Ps 122,1-2). Njihovo hrepenenje po prestolnici je bilo tako veliko, da o napornem potovanju niso niti razmišljali, ampak so med pogovorom njihove noge stale že pred vrati prestolnice Jeruzalem.

Svetopisemski pregovor pravi: 'Pričakovanje, ki se oddaljuje, stiska srce, upanje, ki prihaja, pa je drevo življenja' (Prg 13,12). Upanje je podaljšek naše volje, ki je kakor lok: deluje, če je primerno napet! Napredka torej ni brez volje in upanja, kakor pravi apostol v pismu Korinčanom: 'Orač mora orati z upanjem in mlatič z upanjem, da bo imel delež' (1 Kor 9,10).

Volja in upanje se krepi s spoznavanjem dobrin, ki sta nanje naravnana. Čim večje je spoznanje in izkustvo dobrin, tem silneje volja in upanje hrepenita po njih. Po božanski kreposti upanja pa Bog sam navdihuje in spodbuja človekovo voljo, kakor pravi apostol Pavel: 'Bog je namreč, ki iz blagohotnosti v vas dela, da hočete in delate' (Flp 2,13). 'Vstanite, pojdimo!' (Mt 26,46).

Koprski škof dr. Jurij Bizjak

Nedelja, 1. 9. 2024 - PROŠNJE

Ob začetku šolskega leta in v pripravi na začetek jubilejnega leta položimo na oltar naše skupne prošnje.

1. Dobri Bog, prosimo te za vse vrtčevske otroke, šolarje, dijake, študente in druge vpletene v vzgojno-izobraževalni proces, blagoslovi njihovo delo, trud in notranjo rast.
2. Dobri Bog, naj se vzgojitelji, učitelji, profesorji in drugi zavedajo svoje vloge pri vzgoji mladih, naj vse preveva, da smo romarji upanja.
3. Dobri Bog, daj staršem vztrajnosti in poguma, da bodo svoje otroke vzgajali za dobre, odgovorne državljane in kristjane.
4. Dobri Bog, naj odgovorni v politiki in družbi spoznajo pomen vzgoje v današnjem času.
5. Dobri Bog, v svojem usmiljenju sprejmi k sebi vse rajne iz naših družin.

Ponedeljek, 2. 9. 2024

Med nami, Jezus, bivaš ...

Hodiš z nami, pa Te ne vidimo. Sediš med našimi otroki in mladimi, pa Te ne opazimo. Si z nami, pedagogi v šoli, pa se Ti odmaknemo. Postali smo bogovi sami sebi. Strah nas je. Skrijemo se pred Teboj, a Ti nas pokličeš: »Adam, kje si?«

Mladi iščejo v nas oporo, ki jim jo razpadajoča družina in vsemogočni splet ne dajeta več. Preizkušajo nas, ali lahko sploh zaupajo v nas. Hrepenijo po Bogu, a mi jih vabimo z jabolkom z rajskega drevesa spoznanja dobrega in hudega. In ga utrgajo.

»Adam, kje si?«

Mladi dajo to jabolko spoznanja jesti tudi drugim. Zato tudi mi nosimo težo njihove odgovornosti.

Gospod! Daj nam milost poguma, da odpremo vrata in Te povabimo pred vse, ki Si nam jih zaupal v vzgojo. Ti jim spregovori, oni Te bodo poslušali in lahko šli za Teboj.

Če pa nas je strah, stopi Ti med otroke in mlade, ki jih imamo pred sabo. Prek njih nas vztrajno vabi in izzivaj, da se bomo upali skupaj z vsemi priviti v Tvoje ljubeče in usmiljeno naročje!

Leon Kernel, učitelj v SGLZŠ Postojna, predavatelj VSS Postojna

Ponedeljek, 2. 9. 2024 - PROŠNJE

V drugem dnevu Tedna vzgoje in pripravi na jubilejno leto v Božje naročje izročamo naše najmlajše.

1. Jezus, prosimo za vse otroke v vrtcih. Naj v njih vzklije seme vere v tvojo neizmerno dobroto.
2. Jezus, prosimo za vse vzgojiteljice in vzgojitelje, ki se dnevno srečujejo z otroki, da bi mogli v njih videti romarje upanja za prihodnost.
3. Jezus, prosimo za vse ostale zaposlene v vrtcih, ki poskrbijo, da otroci živijo v varnem, čistem in mirnem okolju, blagoslavljalj jih pri njihovem delu.
4. Jezus, prosimo za vse politike in druge, ki odločajo o delovanju vrtcev. Daj jim modrosti Svetega Duha, da bi spoznali pomembnost raznovrstne in kvalitetne predšolske vzgoje.
5. Jezus, prosimo za vse rajne, ki so bili zaposleni v vrtcih. Njihovo nevidno delo poplačaj z večnim življenjem.

Torek, 3. 9. 2024

Si za upanje?

»Upanje umre zadnje«, pravi ljudska modrost, ki sem jo od otroštva dalje večkrat slišala. Vidim jo še danes med ljudmi; vidim gotovost, ki jo ljudje nosijo v srcu kot veliko moč, vedno, tudi v najtežjih trenutkih, ki dušijo vsako upajoče pričakovanje

Ali smo prepričani, da nas Bog ljubi in da je to, kar nam je obljubil, pripravljen tudi izpolniti? Cena za to je odprto srce. Odprimo svoje srce in Božja moč bo naredila čudežne stvari, naučila nas bo, kaj je upanje. To je edina cena: odpreti srce za vero in On bo naredil ostalo. Ne držijo nas pokonci abstraktne ideje in lepe obljube, ampak upanje, utemeljeno na izkušnji Božje ljubezni. Bistveni učni kraj upanja je molitev.

Zavedajoč se lastne krhkosti in tega, kako težka je danes naloga vzgoje in oblikovanja ljudi, moramo bolj kot kdaj prej biti sejalcji upanja, buditelji pravega upanja. Ob koncu sveta bo lepo spoznati, da ni bilo nič izgubljenega, noben nasmeh, solza, napor, molitev. Ko bo Bog izrekel zadnjo besedo, tedaj bomo jokali od veselja, ker smo zaupali, ker smo v težavah in krizah vanj polagali svoje upanje.

Majda Colja, farmacevtka, katehistinja v župniji Slavina

Torek, 3. 9. 2024 - PROŠNJE

V tretjem dnevu Tedna vzgoje in v pripravi na jubilejno leto izročamo na oltar vse tiste, ki delujejo v osnovnih šolah.

1. Naš Učitelj Jezus, prosimo te, da bodo otroci v osnovnih šolah rasli tudi na duhovnem področju.
2. Naš Učitelj Jezus, naj se starši katoliških družin zavedajo pomena duhovne rasti in naj svoje otroke vodijo k zakramentalnemu življenju, vsi, tudi neverni, pa naj vzgajajo otroke v duhu upanja na boljšo prihodnost.
3. Naš Učitelj Jezus, daj, da se bodo učitelji zavedali, da s svojim življenjem in zgledom prinašajo med otroke krepost upanja.
4. Naš Učitelj Jezus, blagoslovi vse, ki nasprotujejo krščanskim vrednotam, da bodo postali odprti za konstruktivni dialog.
5. Naš Učitelj Jezus, sprejmi vse rajne, ki so bili zaposleni v osnovnih šolah, povrni jim za njihovo delo.

Sreda, 4. 9. 2024

Molitev z učenci in za učence krepi medsebojne odnose

Hvaležna sem, da sem lahko skoraj polovico svoje učiteljske dobe molila vsak dan skupaj z učenci. Izjemna izkušnja, čeprav je bilo včasih težko, pogostokrat rutinsko, a iskreno. Verjamem, da je tudi to pripomoglo k boljšim odnosom med mano in dijaki ter dijakinjami, pa tudi k bolj zavzetemu učenju in delu. Več let pa sem izkušala tudi molitev za učence. Učitelji, ki smo imeli prvo uro pouk, smo se pred začetkom pouka zbrali v zbornici na kratko srečanje, ki smo ga končali z molitvijo in prošnjo za blagoslov dneva. Sebe in učence smo izročali božjemu objemu. Tudi ta jutranja srečanja so gotovo pripomogla k povezovanju in zavedanju, da opravljamo plemenito poslanstvo. Predvsem pa smo rasli v prepričanju, da dijaki in dijakinje niso prazne posode, ki jih je treba napolniti z znanjem, temveč lučke, ki jih je potrebno prižgati in jim stalno dolivati olja. Obe izkušnji, molitev z učenci in za učence, sta tudi meni pomagali k napredovanju, da sedaj molim kot učenec, kot romar, ki upa.

Emilija Grahor, profesorica matematike v pokoju, večinoma zaposlena na Škofijski gimnaziji Vipava

Sreda, 4. 9. 2024 - PROŠNJE

Danes se v prošnjah spomnimo vseh, ki so vpeti v srednješolsko izobraževanje.

1. Bog, Sveti Duh, navdihuj srednješolce v rasti in pri sprejemanju življenjskih odločitev.
2. Bog, Sveti Duh, blagoslavljal profesorje pri njihovem delu, da bodo dober zgled dijakom, ki so jim zaupani.
3. Bog, Sveti Duh, opogumljal starše, da bodo vztrajni pri vzgoji svojih otrok v njihovem najstniškem obdobju.
4. Bog, Sveti Duh, razsvetljuje odgovorne, da bodo omogočili, da postanejo srednje šole prostor svobodnega kritičnega razmišljanja in upanja, da lahko naredimo ta svet lepši in boljši.
5. Bog, Sveti Duh, naj bodo v Očetovo naročje sprejeti vsi, ki so obiskovali srednje šole, predvsem tisti, ki so prag večnosti prestopili v mukah osebnih stisk.

Četrtek, 5. 9. 2024

Odrasli - sočutni in odgovorni vzgojitelji otrok in mladih

V svet otrok in še posebej mladostnikov lahko vstopimo le z veliko mero potrpežljivosti in sočutja. Njihov raztresen in mnogokrat ranjen vsakdanjik, obdan s sodobno tehnologijo, ki jih zasipa z informacijami, slabimi sporočili in žaljivimi komentarji, je velika ovira pri zaznavanju sveta in sočloveka v njegovi resničnosti in ne virtualnosti. Ne zadostuje zgolj naš osebni zgled krščanske vere. Potrebno je na konkretnih primerih spregovoriti o krščanskih vrednotah, ki prinašajo veselje in upanje; to pa je dar troedinega Boga, po zgledu Marije in svetnikov. Za prihodnost mlajših rodov je pomembno tudi naše odzivanje in soočanje s trenutnimi težavami v družbi, jasno in javno odklanjanje nesprejemljivih vedenj in prizadevanje za Resnico, z občudovanjem in varovanjem stvarstva, z zavzemanjem za lepo in dobro.

Naj nam bo v pomoč »vse od Boga navdihnjeno pismo . . ., koristno za poučevanje, za poboljševanje in za vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo.« (2 Tim 3, 16-17)

Nadja Ušaj Pregelj, mag. religiologije in etike, zaposlena na Škofijski gimnaziji Vipava

Četrtek, 5. 9. 2024 - PROŠNJE

Veliko mladih v času vzgojno-izobraževalnega sistema zamenja svoj primarni dom za dijaški oz. študentski dom. Danes prosimo zanje:

1. Nebeški Oče, naj bodo odnosi med dijaki, študenti in zaposlenimi v domovih pristni in domači.
2. Nebeški Oče, prosimo te za vse vzgojitelje in zaposlene v domovih, da bi mogli varovancem stati ob strani tudi na duhovni ravni.
3. Nebeški Oče, prosimo te za vse starše, predvsem srednješolcev, da bi znali svojim otrokom pustiti, da prinesejo v družbo konkretnost upanja na boljši jutri.
4. Nebeški Oče, blagoslovi vse zaposlene v domovih pri njihovem delu, predvsem pri tistem, ki se ga ne vidi.
5. Nebeški Oče, v svoj objem sprejmi vse pokojne dijake, študente in zaposlene v dijaških in študentskih domovih.

Petek, 6. 9. 2024

Netekmovalno okolje omogoči napredovanje dijakom in dijakinjam z obrobja

Pričakovanja mladih, ki so nam zaupani v vzgojo in izobraževanje, se povečujejo. Kar nekako samo od sebe se pričakuje, da bo lep uspeh, da bo dobra matura, da se bodo lahko vpisali na željeno smer študija ali dosegli določeni poklic brez pretiranega truda. Učitelji se potem osredotočamo na izobraževanje, na znanje, na doseganje učnih ciljev. Tako žal ostajajo vzgojni vidiki v ozadju. V tekmi za predelovanje snovi in ocenjevanje prevečkrat pozabljamo tako na boljše učence in učenke, ki si zaslužijo, da bi jih dvignili višje, še zlasti pa na šibkejše. Prav ti šibkejši največkrat prihajajo z obrobja in so dvakrat prikrajšani, saj imajo slabše predznanje, dodatne pomoči pa jim starši tudi ne morejo zagotoviti. Tako se razkorak potem samo še povečuje. Želimo si tako družbo in tako šolo, ki bo zmanjševala socialne razlike in vsakemu omogočala uresničevanje tistih darov, s katerimi je obdarjen, če se bo za to tudi sam potrudil. Učitelji pa bodimo kot romarji, ki z upanjem spremljamo mlade.

Alojz Grahor, profesor matematike v pokoju, večinoma zaposlen na Škofijski gimnaziji Vipava

Petek, 6. 9. 2024 - PROŠNJE

Študentje začenjajo akademsko leto mesec kasneje. V procesu študija se še vedno oblikujejo njihove osebnosti. Danes prosimo zanje:

1. Gospod Jezus, daj, da bodo študentje pri svojem študiju odkrivali, kako lahko prispevajo k oblikovanju družbe, ki prinaša upanje v vse pore našega življenja.
2. Gospod Jezus, prosimo, da bi mogli znanstvenoraziskovalni delavci s svojim delom prispevati k pravičnejši in boljši družbi.
3. Gospod Jezus, naj se vsi zaposleni v visokem šolstvu zavedajo svoje odgovornosti, vestno izpolnjujejo svoje naloge ter skrbijo za razvoj profesionalne etike.
4. Gospod Jezus, prosimo te, da bi mediji in širša družba znala sprejemati argumente stroke.
5. Gospod Jezus, povrni z večnim življenjem vsem, ki so s svojim znanstvenoraziskovalnim delom prispevali k razvoju in blaginji naše družbe.

Sobota, 7. 9. 2024

**»Potrpežljiv človek je boljši kakor junak, gospodar nad svojim duhom boljši kakor osvajalec mesta.«
(Prg 16,32)**

Verjetno ni poklica na svetu, ki ne bi tako zelo potreboval potrpežljivosti (ki je, mimogrede, Božja mast), kot je to poklic vzgojitelja, učitelja, kateheta. Stati pred vrati in čakati, da se bodo odprla, je lahko zanimiv trenutek. Včasih, ko so namesto zvonca uporabljali tolkalo, je trajal dlje. Potem ko so izumili zvonec, je trenutek postal še krajši in danes, ko marsikdo še s poti po telefonu pokliče, da bi mu odprli, ko bo pripeljal pred vrata, je trenutek postal hip. Postajamo družba hitrih odzivov in kratkega čakanja. Vendar je lahko čakanje tisto obdobje, ki v nas prebudi željo po srečanju, v srcu sproži nagib za kratek zdihljaj s prošnjo po blagoslovu za človeka ali dejanje, s katerim se bomo soočili takoj, ko se bodo vrata odprla. Da ostajamo romarji, namreč ni dvoma. Svet migracij postaja naš vsakdan in potreba po sprejetosti vedno osnovnejša. Molimo pri današnji sveti maši za to, da bomo ostajali gospodarji sobote in svojega duha, bili potrpežljivi s seboj in temi, h katerim smo poslani ter da bi ne padli v skušnjava »hitro, takoj in vse« sodobnega sveta.

s. Magda Burger ND, *Slovenski katehetski urad*

Sobota, 7. 9. 2024 - PROŠNJE

V vzgojno-izobraževalni proces je vpetih mnogo nevidnih delavcev, ki na poti vzgoje opravljajo pomembno delo. Danes se spomnimo vseh:

1. Sveti Duh, blagoslavljal vse, ki skrbijo za otroke in mlade z vsakodnevnimi obroki. Naj svoje delo opravljajo z upanjem in ljubeznijo.
2. Sveti Duh, daj moč vsem, ki kljub nizkim plačam vsakodnevno vztrajajo pri čiščenju in urejanju okolja, v katerem živijo naši mladi.
3. Sveti Duh, daj dar modrosti vsem svetovalnim in drugim strokovnim delavcem, ki skušajo tistim, ki imajo manj talentov ali pa so drugačni, pomagati v osebni rasti ter prinašati upanje v njihovo življenje.
4. Sveti Duh, nakloni vztrajnost vsem administrativnim delavcem, ki delujejo v vzgoji in izobraževanju in sadov svojega dela velikokrat ne vidijo.
5. Sveti Duh, nakloni polnost večnega življenja vsem rajnim delavcem v vzgoji in izobraževanju, predvsem tistim, ki na polnost odrešenja še čakajo.

DRUŠTVO
KATOLIŠKIH
PEDAGOGOVI
SLOVENIJE
DKPS

SLOVENSKA
ŠKOFOVSKA
KONFERENCA

SLOVENSKI
KATEHETSKE
URAD